

KESAN BACAAN BERULANG TERHADAP KEFAHAMAN KANAK-KANAK PRASEKOLAH

Zainiah Mohamed Isa dan Nor Fairizan Che Husin
Universiti Pendidikan Sultan Idris

ABSTRAK

Kajian ini bertujuan mengenal pasti kesan bacaan berulang terhadap kefahaman kanak-kanak prasekolah, iaitu sama ada penggunaan bacaan berulang dapat mempertingkatkan tahap kefahaman kanak-kanak prasekolah. Seramai 62 orang kanak-kanak dari dua buah prasekolah Daerah Kuala Kangsar telah dipilih untuk dijadikan sampel dalam kajian eksperimen ini. Mereka dibahagikan kepada dua kumpulan, iaitu kumpulan rawatan, dan kumpulan kawalan dan menjalani intervensi selama enam minggu. Borang Penaksiran Bacaan Awal Kanak-kanak Tahap Dua telah digunakan bagi mengumpul data ujian pra dan ujian pos. Data dianalisis menggunakan statistik inferensi dengan melihat kepada perbandingan min. Secara keseluruhan analisis ujian-t menunjukkan kaedah bacaan berulang menunjukkan perbezaan yang signifikan ($p < 0.05$) terhadap kefahaman kanak-kanak kumpulan rawatan berbanding kumpulan kawalan. Perbandingan mengikut konstruk keupayaan kefahaman kanak-kanak mengingat dan menceritakan semula menggunakan ayat sendiri menunjukkan perbezaan yang signifikan.

Kata kunci: bacaan berulang, kefahaman, bacaan awal kanak-kanak, kanak-kanak prasekolah

ABSTRACT

This study aims to identify the effects of repeated reading comprehension pre-school children, namely whether the use of repeated readings can improve the understanding of pre-school children. A total of 62 children from two preschools Kuala Kangsar were selected as samples in this experimental study. They were divided into two groups; the treatment group and the control group and underwent a six-week intervention. Reading Assessment Form Early Childhood Phase Two was used to collect data pre test and post test. Data were analyzed using inferential statistics to see the comparison of the mean. Overall t-test analysis shows the method of repeated readings showed significant differences ($p < 0.05$) in the children's understanding treatment group than the control group. Comparison according to construct an understanding of children's ability to remember and retell using your own words show a significant differences ($p < 0.05$).

Keywords: repeated reading, comprehension, reading early childhood, preschool children

PENGENALAN

Kemahiran membaca adalah komponen penting dalam perkembangan kognitif kanak-kanak kerana membaca sememangnya mempunyai pengaruh dan kesan terhadap proses pembentukan pemikiran, emosi, imaginasi, dan keperibadian pembaca kanak-kanak (Chew Fong Peng, Mahzan Arshad, Zahari Ishak, Loh, Sau Cheong, dan Teh Ying Wah, 2008). Oleh itu memupuk sifat suka membaca dan berdampingan dengan buku adalah langkah asas mengembangkan potensi kemahiran membaca dalam kalangan kanak-kanak. Langkah ini seharusnya diterapkan semenjak awal usia lagi dan lebih kritikal semasa kanak-kanak berada di prasekolah. Hal ini wajar kerana kemahiran membaca merupakan salah satu fokus di dalam tunjang bahasa dan komunikasi bagi Kurikulum Standard Prasekolah Kebangsaan (Kementerian Pelajaran, 2009). Jelaslah bahawa guru perlu mempersiapkan diri dengan pelbagai kaedah yang menarik bagi memastikan kanak-kanak mencapai standard kandungan kurikulum yang ditetapkan iaitu pada akhir prasekolah, murid-murid boleh memahami bahan-bahan yang dibacanya.

Pernyataan Masalah

Umum mengetahui bahawa kemahiran membaca dalam kalangan kanak-kanak sangat penting bagi menjamin keupayaan kanak-kanak mengikuti pembelajaran di sekolah dan berfungsi dalam kehidupan harian (*International Reading Association and National Association Of Young Children*, 1998). Tujuan membaca adalah untuk mendapatkan makna bahan yang dibaca. Gregory dan Cahill (2010) mendefinisikan kefahaman sebagai suatu usaha untuk memberi makna kepada bahan bacaan. Menurut beliau lagi kanak-kanak mempunyai pengetahuan skema yang terbina di dalam minda, dan apabila skema kanak-kanak dirangsang melalui bahan bacaan, mereka terlibat dalam suatu proses membentuk dan memberi makna kepada bahan bacaan. Proses ini akan membantu kanak-kanak membuat visualisasi tentang jalan cerita dan seterusnya membentuk pemahaman terhadap bahan yang dibaca. Oleh itu membantu kanak-kanak memahami kandungan bacaan adalah penting kerana ia akan membantu kanak-kanak bukan hanya memahami malah menghayati cerita tersebut.

Oleh sebab kefahaman adalah pendorong utama untuk membaca, penekanan perlu diberikan terhadap instruksi pembelajaran dan pengajaran kanak-kanak prasekolah. Suatu kaedah pengajaran yang dapat membantu kemahiran kefahaman kanak-kanak prasekolah perlu diketengahkan agar dapat mempertingkatkan kemahiran tersebut. Kajian-kajian yang lepas (Therrien & Hughes, 2008; O'Connor, White & Swanson, 2007; Lu-Fang Lin, 2010); Blamey, 2008) mendapati kaedah bacaan berulang memberikan kesan yang positif terhadap kemahiran kefahaman. Oleh itu pengkaji telah melaksanakan kaedah bacaan berulang buku cerita untuk digunakan dalam kalangan kanak-kanak prasekolah bagi mempertingkatkan kefahaman pembacaan kanak-kanak.

Objektif Kajian

Objektif kajian ini adalah untuk melihat kesan bacaan berulang buku cerita dalam mempertingkatkan kefahaman kanak-kanak prasekolah.

Soalan Kajian

Kajian ini dijalankan untuk menjawab soalan iaitu adakah penggunaan bacaan berulang dapat mempertingkatkan tahap kefahaman kanak-kanak prasekolah kumpulan rawatan berbanding dengan kumpulan kawalan?

Hipotesis Kajian

Hipotesis dalam kajian ini adalah seperti berikut:

- H₁ Terdapat perbezaan yang signifikan terhadap tahap kefahaman kanak-kanak prasekolah antara kumpulan kawalan dan kumpulan rawatan yang menggunakan kaedah bacaan berulang.
- H₀ Tidak terdapat perbezaan yang signifikan terhadap tahap kefahaman kanak-kanak prasekolah antara kumpulan kawalan dan kumpulan rawatan yang menggunakan kaedah bacaan berulang.

Kepentingan Kajian

Kajian ini diharap dapat membuktikan kaedah bacaan berulang mampu membantu mempertingkatkan kemahiran menaakul kanak-kanak. Diharapkan kaedah bacaan berulang buku cerita ini dapat digunakan secara meluas dalam kaedah pengajaran dalam kemahiran membaca kepada kanak-kanak prasekolah. Begitu juga penilaian terhadap tahap kefahaman kanak-kanak perlu dilakukan secara berterusan agar kanak-kanak menguasai kemahiran ini sebelum melangkah ke tahun satu.

Batasan Kajian

Kajian ini hanya melibatkan 62 orang kanak-kanak prasekolah sahaja di dua buah prasekolah di daerah Kuala Kangsar, Perak dan tidak dapat mewakili secara keseluruhan murid prasekolah. Kajian ini juga hanya memfokuskan kepada bacaan berulang dan kesannya kepada kefahaman kanak-kanak prasekolah sahaja tanpa mengambil kira komponen kemahiran membaca yang lain.

TINJAUAN LITERATUR

Kefahaman membaca adalah kebolehan pembaca mentafsir atau memberi makna kepada cetakan yang dibacanya (*RAND Reading Study Group*, 2002). Apabila pembaca kurang lancar dalam membaca, pembaca berkemungkinan kurang memahami makna teks yang dibacanya (Rasinski, 2006). Oleh kerana kefahaman merupakan aspek penting pembacaan, guru perlu mengetahui kaedah pembelajaran dan pengajaran yang dapat membantu kanak-kanak memperoleh kemahiran ini. Menurut kajian-kajian lepas, kaedah bacaan berulang didapati memberikan kesan terhadap kemahiran kefahaman dalam kalangan kanak-kanak (Freeland, Skinner & Jackson, 2000; O' Connor, White & Swanson, 2007). Hal ini kerana bacaan berulang memerlukan kanak-kanak untuk membaca semula petikan teks berulang-ulang kali untuk satu tempoh masa tertentu atau sehingga kriteria kelancaran telah dipenuhi (Musti-Rao, Hawkins & Barkley, 2009; Reutzal dan Cooter, 2005).

Menurut mereka juga, membaca secara berulang bukan sahaja membantu kanak-kanak memperbaiki pencapaian pemahaman, malah dapat mempertingkatkan kosa kata, dan pembacaan lisan.

Cohen dan Cowen (2008) menjelaskan penilaian terhadap pemahaman kanak-kanak boleh dikenal pasti melalui teknik bertanya dan teknik menceritakan semula bahan yang telah dibaca. Guru atau ibu bapa memainkan peranan penting untuk menyediakan pelbagai soalan yang boleh merangsang pemahaman kanak-kanak. Melalui kaedah bertanya soalan, kanak-kanak akan dapat mempertingkatkan perkembangan kognitif mereka. Semasa pembacaan buku cerita, perkembangan kognitif kanak-kanak turut berlaku. Smith dan Read (2009) menjelaskan teori skema adalah tentang kognitif iaitu kanak-kanak mengetahui tentang dunia dan bagaimana setiap individu menyusun pengetahuan tersebut supaya menjadi satu jaringan pengetahuan yang berkaitan. Oleh itu, semasa membaca setiap individu akan cuba mengaitkan bahan bacaan dengan pengetahuan dan pengalaman lalunya bagi mendapatkan kefahaman. Mengikut Reis (2009) terdapat beberapa pendekatan yang diguna pakai dalam strategi membuat hubung kait iaitu hubung kait teks-diri sendiri, hubung kait teks-teks, dan hubung kait teks-dunia serta membuat inferens bagi menguji kebolehan kanak-kanak menggunakan pengetahuan lalu untuk memahami maksud cerita atau teks. Oleh itu strategi membuat hubung kait Reis (2009) ini boleh digunakan bagi tujuan untuk melihat cara kanak-kanak membina kefahaman.

Bagi kajian yang berkaitan dengan kaedah bacaan berulang pula, Therrien dan Hughes (2008) telah mengkaji perbandingan kaedah bacaan berulang dengan kaedah bertanya soalan dan kesannya terhadap kelancaran membaca dan kefahaman bagi kanak-kanak yang mempunyai masalah pembelajaran. Seramai 32 sampel kajian yang berumur di antara 9 sehingga 13 tahun daripada sebuah sekolah di tengah Pennsylvania telah menjalani intervensi bacaan berulang. Seramai 18 sampel dikenal pasti mempunyai masalah membaca dan 14 sampel dikenal pasti membaca pada tahap di bawah kedudukan semasa mereka. Dua kaedah dijalankan iaitu berdasarkan analisis ANCOVA antara bacaan berulang dan bertanya soalan bagi melihat kesannya terhadap kelancaran membaca. Kaedah bacaan berulang menunjukkan peningkatan yang mana kanak-kanak dapat membaca 25 saat lebih pantas berbanding kanak-kanak yang mengikuti intervensi bertanya soalan. Perbandingan bacaan berulang dan bertanya soalan dan kesannya terhadap kefahaman iaitu fakta dan inferensi juga dibuat dan hasil analisis ANOVA, kanak-kanak di bawah kumpulan bacaan berulang secara signifikannya menjawab lebih banyak untuk kefahaman fakta ($p=.019$, $d=.85$) berbanding kefahaman inferensi ($p=0.36$, $d=.61$). Kajian juga merumuskan bahawa apabila bacaan berulang digunakan, kaedah bacaan berulang dapat membantu meningkatkan kelancaran membaca. Apabila kanak-kanak lancar membaca, membolehkan lebih banyak masa digunakan untuk memproses kefahaman. Kaedah bertanya soalan tidak begitu membantu aspek kelancaran atau terhadap kefahaman fakta kerana teks hanya dibaca sekali sahaja dan kesukaran membaca sesuatu perkataan menyebabkan lebih banyak masa digunakan untuk membuat proses dekod perkataan dan kurang masa untuk mempelajari fakta daripada teks tersebut.

Lu-Fang Lin (2010) juga telah menjalankan kajian kesan bacaan berulang, tetapi menggunakan kaedah menceritakan semula, bagi melihat seramai 126 sampel pelajar *National Taiwan Ocean University*. Oleh kerana bacaan berulang menggunakan kaedah menceritakan semula banyak diaplikasikan di peringkat prasekolah dan sekolah rendah, beliau ingin melihat kesan tersebut ke atas pelajar yang menggunakan bahasa Inggeris sebagai bahasa asing. Dua pemboleh ubah bersandar yang dikaji dan pelajar dibahagikan kepada kumpulan eksperimen yang menerima intervensi bacaan berulang selama lapan minggu dan kumpulan kawalan menjalani kaedah tradisional untuk membentuk kefahaman terhadap teks yang dibaca. Analisis ujian-t terhadap skor ujian pra dan ujian pos kumpulan eksperimen menunjukkan perbezaan signifikan, yang mana skor min ujian pra adalah pada $p = .41 > .05$ dan skor min ujian pos adalah pada $p = .01 < .05$. Sebagai alat pengukuran tambahan, soal selidik strategi kefahaman bacaan juga digunakan untuk melihat tanggapan pelajar terhadap kaedah berkenaan dan analisis menunjukkan pencapaian min yang lebih tinggi bagi kumpulan eksperimen berbanding kumpulan kawalan. Dapatan kajian menunjukkan perbezaan signifikan antara kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan iaitu kaedah bacaan berulang menerusi menceritakan semula memberikan kesan positif kefahaman pelajar.

Walaupun sampel kajian Therrien dan Hughes (2008) merupakan kanak-kanak tadika bermasalah pembelajaran dan kajian Lu-Fang Lin (2010) terdiri daripada pelajar-pelajar universiti, namun dapatan kajian ini yang positif menunjukkan kaedah bacaan berulang sesuai juga digunakan dalam kalangan kanak-kanak prasekolah.

METODOLOGI

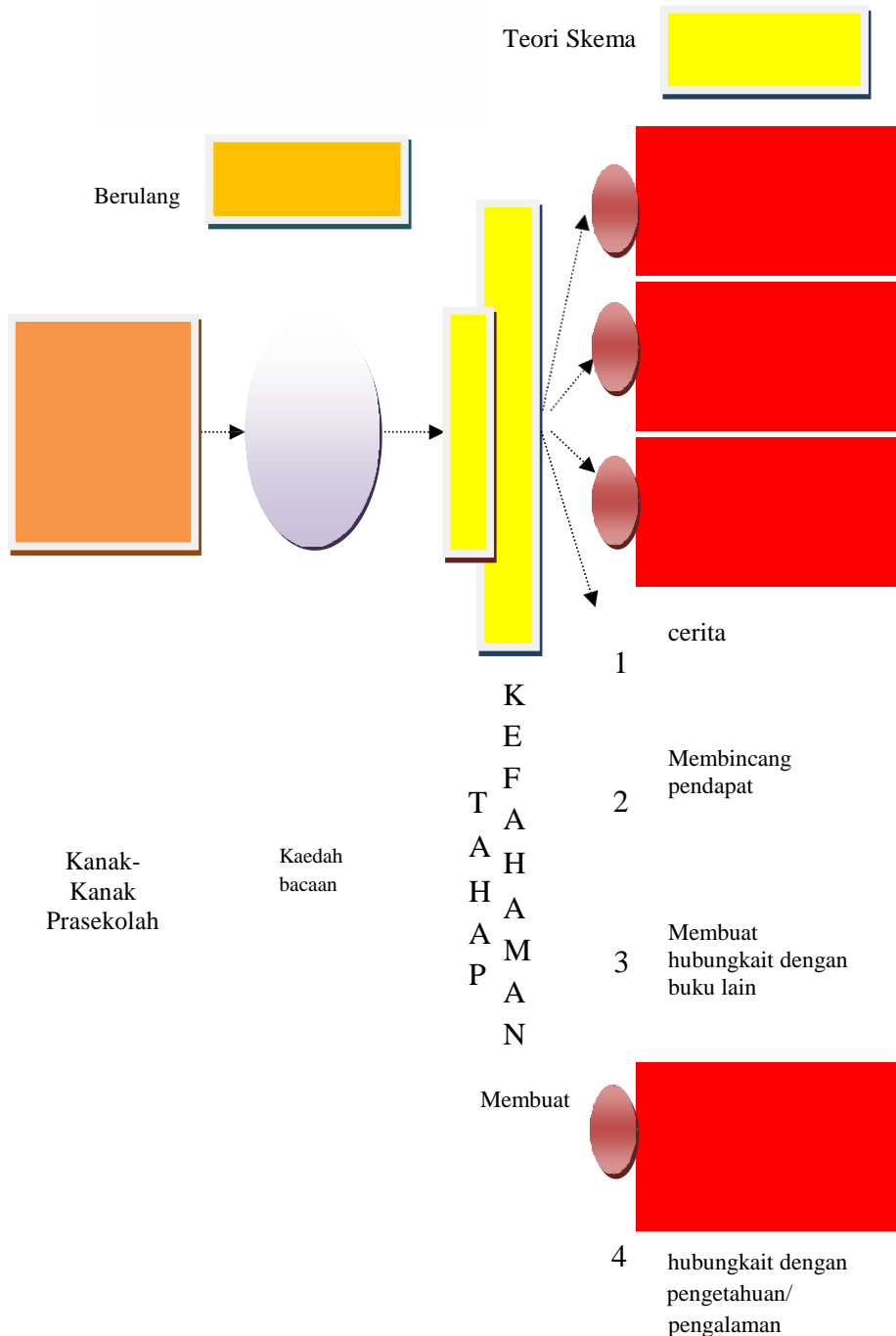
Kajian ini menggunakan kaedah kuasi-eksperimen terhadap kanak-kanak prasekolah di sekolah kebangsaan di Daerah Kuala Kangsar, Perak. Dua buah sekolah telah dipilih sebagai sampel bagi kajian ini dan sekolah yang dipilih ini adalah berdekatan di antara satu sama lain bagi mengelakkan faktor pemboleh ubah luaran (*extraneous variables*) terhadap kajian yang dijalankan ini. Seramai 62 orang kanak-kanak prasekolah dijadikan sampel dalam kajian ini. Kesemua kanak-kanak ini telah dinilai oleh guru masing-masing dan didapati kanak-kanak ini telah mempunyai kemahiran membaca tetapi masih belum lancar membaca. Seramai 31 orang kanak-kanak prasekolah telah diletakkan di dalam kumpulan rawatan dan 31 orang kanak-kanak prasekolah lagi di dalam kumpulan kawalan.

Kumpulan rawatan dan kumpulan kawalan diberi ujian pra sebelum intervensi bacaan berulang dijalankan. Selepas ujian pra dijalankan, kumpulan rawatan menerima intervensi bacaan berulang selama enam minggu seterusnya dalam pengajaran dan pembelajaran. Intervensi bacaan berulang dilaksanakan selama 20 minit setiap hari untuk tempoh enam minggu tersebut. Bagi kumpulan rawatan, buku yang sama akan digunakan untuk lima hari, menggunakan teknik bacaan secara kuat, bacaan choral, bacaan bergilir-gilir, bacaan berpasangan dan bacaan bersendirian. Sementara kumpulan kawalan menggunakan kaedah pembacaan buku cerita secara biasa iaitu guru akan membaca buku cerita yang dipilih oleh kanak-kanak secara kuat setiap hari. Setelah tamat tempoh intervensi

bacaan berulang kepada kumpulan rawatan selama enam minggu, ujian pos telah dijalankan pada minggu ketujuh kepada kanak-kanak dalam kumpulan rawatan dan kawalan.

Kerangka Konseptual Kajian

Kerangka konseptual pada Rajah 1 menerangkan hubungan di antara pembaca iaitu kanak-kanak prasekolah dengan intervensi bacaan berulang yang dijalankan dan memberi kesan skema empat tahap kefahaman.

Rajah 1: Kerangka konseptual bacaan berulang dan kesannya terhadap kefahaman kanak-kanak prasekolah

Instrumen Kajian

Kajian ini menggunakan instrumen berbentuk borang penaksiran yang dinamakan Borang Penaksiran Bacaan Awal Kanak-kanak Tahap Dua (Zainiah Mohamed Isa, 2009). Instrumen ini telah diguna pakai dalam kajian yang telah dijalankan oleh Zainiah Mohamed Isa (2009). Borang penaksiran ini memfokuskan kepada aspek kefahaman dan tahap kefahaman ini ditakrifkan sebagai peringkat kefahaman yang bermula dengan pengetahuan tentang cerita, membincangkan pendapat, menghubungkan dengan teks serta menggunakan pengetahuan dan pengalaman lalu untuk memahami maksud teks atau cerita. Pemingkatan ini dibina berasaskan

taksonomi Bloom yang melihat tahap pembelajaran yang bermula dari pengetahuan, kefahaman, aplikasi dan analisis yang diterjemahkan dalam bentuk kemahiran kefahaman. Konstruk yang terdapat dalam instrumen adalah seperti berikut:

- i. Dapat mengingat dan menceritakan semula cerita.
- ii. Dapat membincangkan pendapatnya mengenai cerita.
- iii. Membuat hubungan di antara buku yang dibacakan dengan buku lain.
- iv. Membuat perkaitan antara pengalaman atau pengetahuannya dengan watak dan peristiwa dalam buku.

Kaedah Intervensi Bacaan Berulang

Bagi kaedah bacaan berulang ini, tempoh 20 minit digunakan bagi setiap sesi. Bagi setiap hari yang berlainan, kaedah bacaan yang berbeza digunakan bagi mengelakkan kebosanan kanak-kanak. Terdapat lima teknik bacaan yang digunakan bagi membaca buku yang sama pada hari yang berlainan. Teknik bacaan yang digunakan ialah bacaan kuat, bacaan *choral*, bacaan bergilir-gilir, bacaan berpasangan dan bacaan secara sendirian.

Analisis Data

Borang Penaksiran Bacaan Awal Kanak-kanak Tahap Dua yang telah lengkap diisi oleh guru penilai bagi kedua-dua kumpulan dikumpulkan dan diberi kod bagi memudahkan kemasukan data ke dalam perisian komputer *Statistical Package for The Social Science* (SPSS Versi 11.5). Analisis data bagi ujian pra dan ujian pos menggunakan kaedah perbandingan ujian-t.

DAPATAN KAJIAN

Pembahagian Kumpulan

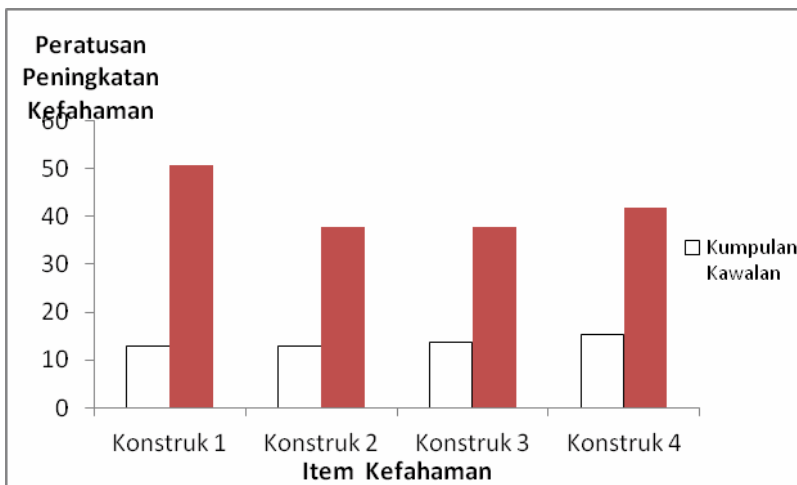
Jadual 1 : Pembahagian kumpulan kanak-kanak prasekolah

Kumpulan	Jantina				Jumlah (N)
	Lelaki (N)	%	Perempuan (N)	%	
Rawatan	21	68	10	32	31
Kawalan	17	55	14	45	31
Jumlah	38	61	24	39	62

Jumlah keseluruhan kanak-kanak prasekolah yang terlibat dalam kajian ini adalah seramai 62 orang kanak-kanak yang dibahagikan kepada dua kumpulan, iaitu kumpulan rawatan dan kumpulan kawalan. Kumpulan rawatan diwakili oleh 68% (N=21) kanak-kanak lelaki dan 32% (N=10) kanak-kanak perempuan. Kumpulan kawalan pula terdiri daripada 55% (N=17) kanak-kanak lelaki dan 45% (N=14) kanak-kanak perempuan.

Peratusan Peningkatan Kefahaman Kanak-Kanak Prasekolah

Rajah 2 menunjukkan peratusan peningkatan kefahaman konstruk 1 iaitu menceritakan semula menggunakan ayatnya sendiri. Kajian mendapati kumpulan rawatan menunjukkan peningkatan yang tinggi iaitu 50.81% berbanding hanya 12.9% untuk kumpulan kawalan. Sementara peratusan peningkatan kefahaman konstruk 4 iaitu membuat hubungan dengan pengalaman dan pengetahuannya didapati kumpulan rawatan menunjukkan peningkatan yang kedua tinggi iaitu 41.94% berbanding hanya 15.3% untuk kumpulan kawalan. Bagi peratusan peningkatan kefahaman konstruk 2 iaitu membincangkan pendapatnya pula didapati, kumpulan rawatan menunjukkan peningkatan 37.91% berbanding hanya 12.91% untuk kumpulan kawalan. Akhirnya peratusan peningkatan kefahaman konstruk 3 iaitu membuat hubungan dengan buku yang lain, didapati kumpulan rawatan menunjukkan peningkatan iaitu 37.9% berbanding kumpulan kawalan iaitu 13.71%. Secara keseluruhannya kumpulan rawatan menunjukkan peratusan peningkatan yang tinggi berbanding dengan kumpulan kawalan.

Rajah 2: Peratusan peningkatan kefahaman kanak-kanak prasekolah berdasarkan konstruk kefahaman

Kesan Keseluruhan Bacaan Berulang Terhadap Kefahaman Kanak-Kanak Prasekolah

Jadual 2: Ujian-t secara berpasangan perbezaan pencapaian kefahaman kumpulan rawatan-kumpulan kawalan

Kumpulan	N	Min	Sisihan Piawai	Std. Error Mean	T	df	Sig.
Rawatan	31	6.7097	1.63694	.29400	12.381	30	.000
Kawalan	31	2.1935	1.35202	.24283			

Sig = .000 (2 tailed) p<0.05

Jadual 2 menunjukkan keputusan kajian adalah signifikan (t = 12.381, df = 30, p<0.05). Dapatan menunjukkan terdapat perbezaan yang signifikan antara kedua-dua kumpulan rawatan (M= 6.70) dan kawalan (2.19).

Kesan Bacaan Berulang Terhadap Kefahaman Setiap Konstruk

Konstruk 1: Dapat mengingat dan menceritakan semula cerita menggunakan ayatnya sendiri

Jadual 3:Ujian-t secara berpasangan perbezaan pencapaian dapat mengingat dan menceritakan semula cerita menggunakan ayatnya sendiri kumpulan rawatan - kumpulan kawalan

Kumpulan	N	Min	Sisihan Piawai	Std. Error Mean	T	df	Sig.
Rawatan	31	2.0323	.48193	.08656	11.653	30	.000
Kawalan	31	.5161	.50800	.09124			

Sig = .000 (2 tailed) p<0.05

Jadual 3 menunjukkan terdapat perbezaan signifikan (t = 11.653, df = 30, p<0.05). Dapatan menunjukkan terdapat perbezaan yang signifikan antara kedua-dua kumpulan rawatan (M=2.03) dan kawalan (M=0.51).

Konstruk 2: Dapat membincangkan pendapatnya mengenai cerita

Jadual 4: Ujian-t secara berpasangan perbezaan pencapaian dapat membincangkan pendapatnya mengenai cerita kumpulan rawatan - kumpulan kawalan

Kumpulan	N	Min	Sisihan Piawai	Std. Error Mean	T	df	Sig.
Rawatan	31	1.5161	.56985	.10235	6.819	30	.000
Kawalan	31	.5161	.50800	.09124			

Sig = .000 (2 tailed) $p < 0.05$

Jadual 4 menunjukkan dapatan kajian adalah signifikan ($t = 6.819$, $df = 30$, $p < 0.05$). Dapatan menunjukkan terdapat perbezaan yang signifikan antara kedua-dua kumpulan rawatan ($M = 1.51$) dan kawalan ($M = 0.51$).

Konstruk 3: Membuat perhubungan di antara buku yang sedang didengar dengan buku yang lain

Jadual 5: Ujian-t secara berpasangan perbezaan pencapaian membuat perhubungan di antara buku yang sedang didengar dengan buku yang lain kumpulan rawatan-kumpulan kawalan

Kumpulan	N	Min	Sisihan Piawai	Std. Error Mean	T	df	Sig.
Rawatan	31	1.5161	.62562	.11236	7.628	30	.000
Kawalan	31	.5484	.50588	.09086			

Sig = .000 (2 tailed) $p < 0.05$

Jadual 5 menunjukkan dapatan kajian adalah signifikan ($t = 7.628$, $df = 30$, $p < 0.05$). Dapatan menunjukkan terdapat perbezaan yang signifikan antara kedua-dua kumpulan rawatan ($M = 1.51$) dan kawalan ($M = 0.54$).

Konstruk 4: Membuat perkaitan antara pengalaman atau pengetahuannya dengan watak dan peristiwa dalam buku

Jadual 6: Ujian-t secara berpasangan perbezaan pencapaian membuat perkaitan antara pengalaman atau pengetahuannya dengan watak dan peristiwa dalam buku kumpulan rawatan - kumpulan kawalan

Kumpulan	N	Min	Sisihan Piawai	Std. Error Mean	T	df	Sig.
Rawatan	31	1.6452	.55066	.09890	8.137	30	.000
Kawalan	31	.6129	.49514	.08893			

Sig = .000 (2 tailed) p<0.05

Jadual 6 menunjukkan dapatan kajian adalah signifikan ($t = 8.137$, $df = 30$, $p < 0.05$). Dapatan menunjukkan terdapat perbezaan yang signifikan antara kedua-dua kumpulan rawatan dan kawalan. Dapatan menunjukkan terdapat perbezaan yang signifikan antara kedua-dua kumpulan rawatan ($M = 1.64$) dan kawalan ($M = 0.61$).

PERBINCANGAN

Kesan Pembacaan Secara Berulang Terhadap Kefahaman

Secara keseluruhan, dapatan kajian menunjukkan pencapaian kefahaman bacaan kanak-kanak prasekolah yang diperoleh adalah signifikan apabila kaedah bacaan berulang dilaksanakan kepada kanak-kanak prasekolah dalam kajian ini. Dapatan kajian ini selari dengan dapatan kajian-kajian lepas Lu-Fang Lin (2010) dan Therrien dan Hughes (2008), yang menunjukkan tahap kefahaman kumpulan rawatan semakin meningkat mengikuti intervensi bacaan berulang yang dijalankan. Oleh itu dapat dirumuskan penggunaan kaedah bacaan berulang buku cerita ini sesuai digunakan dalam kalangan kanak-kanak prasekolah di Malaysia.

Bagi kemahiran kefahaman pula, daripada keseluruhan konstruk, didapati nilai min paling tinggi ialah pada konstruk satu, iaitu dapat mengingati dan menceritakan semula cerita. Ini menunjukkan melalui kaedah bacaan buku cerita secara berulang kanak-kanak dengan mudah dapat menceritakan semula cerita yang dibaca.

Min kedua tertinggi ialah konstruk empat iaitu membuat perkaitan antara pengalaman atau pengetahuannya dengan watak dan peristiwa. Melalui kaedah bacaan berulang juga kanak-kanak dapat membuat perkaitan antarabahan yang dibaca dengan pengalamannya sendiri.

Manakala konstruk dua iaitu dapat membincangkan pendapat mengenai cerita dan konstruk tiga iaitu membuat perhubungan di antara buku yang sedang didengar dengan buku yang lain adalah yang paling rendah berbanding dengan konstruk yang lain.

Kesan Bacaan Berulang Terhadap Keupayaan Kanak-Kanak Mengingati dan Menceritakan Semula

Analisis perbandingan ujian-t secara berpasangan bagi konstruk pertama telah menunjukkan perbezaan signifikan. Ini jelas menunjukkan bahawa kaedah bacaan buku cerita secara berulang membolehkan kanak-kanak mengingati cerita lalu seterusnya menceritakan semula. Dapatan ini konsisten dengan Lu-Fang Lin (2010), yang mana menyatakan kaedah ini membantu memahami konsep atau makna teks bacaan secara verbal, yakni maklumat teks yang dibaca konsisten berada dalam ingatan dan bacaan berulang mengukuhkan memori tersebut.

Konstruk kefahaman ini konsisten dengan pernyataan Burns (2006) bahawa kanak-kanak dengan mudah dapat membuat dan mengingati cerita apabila memahami struktur cerita yang dibaca. Oleh itu guru perlulah menggalakkan kanak-kanak membaca berulang kali dan juga menceritakan semula cerita yang diceritakan ataupun yang dibacakan kepada mereka. Ini akan dapat mempertingkatkan kefahaman kanak-kanak terhadap cerita dan juga mempertingkatkan keyakinan diri mereka terhadap kebolehan mereka sebagai pembaca.

Kesan Bacaan Berulang Terhadap Keupayaan Membincangkan Pendapat Mengenai Cerita

Analisis perbandingan ujian-t secara berpasangan bagi konstruk dua juga telah menunjukkan perbezaan signifikan pencapaian kefahaman kumpulan rawatan berbanding kumpulan kawalan. Ini jelas menunjukkan bahawa kanak-kanak yang mengikuti kaedah bacaan berulang dapat memberikan pendapatnya mengenai cerita yang dibaca. Keupayaan memberikan pendapat memerlukan kanak-kanak mempunyai sejumlah perbendaharaan kata yang banyak. McGee dan Schickedanz (2007) menyokong pendapat ini dengan menyatakan, dengan melibatkan diri dengan bacaan berulang, komposisi perbendaharaan kata akan meningkat dan membantu memberi pendapat. Ini menyebabkan kanak-kanak mampu menyatakan pendapatnya mengenai pembacaannya.

Bagi mempertingkatkan lagi kemahiran memberikan pendapat, interaksi aktif yang sentiasa berterusan dan berlaku sama ada di dalam kelas mahupun di rumah perlu diwujudkan. Ini kerana pemikiran kanak-kanak boleh dirangsang apabila guru dan ibu bapa memainkan peranan sentiasa mengajukan soalan-soalan lisan yang memerlukan kanak-kanak mengeluarkan pendapat berdasarkan bahan bacaan yang dibaca sekalipun pendapatnya itu kurang bertepatan atau tidak relevan. Soalan-soalan berbentuk terbuka akan membantu kanak-kanak berfikir seterusnya memperbaiki kemahiran komunikasi mereka.

Selain daripada itu kemahiran komunikasi dan interpersonal juga perlu dipertingkatkan bagi menjadikan kanak-kanak seorang yang berkeyakinan dalam memberikan pendapat. Ini boleh dilakukan dengan membina suasana yang menggalakkan percambahan fikiran dan pengajaran yang berpusatkan kanak-kanak. Hal ini memberikan peluang kepada kanak-kanak untuk bersuara dan berkeyakinan dalam memberikan pendapat mereka.

Konstruk yang rendah dalam membina kefahaman ialah membuat perbincangan dan hubung kait teks dengan teks. Ini menunjukkan kanak-kanak dalam kajian ini kurang kemahiran membuat perbincangan dan juga membuat perkaitan buku yang sedang dibaca dengan buku yang lain.

Kesan Bacaan Berulang Terhadap Keupayaan Membuat Perhubungan di antara Buku yang Sedang Didengar dengan Buku yang Lain

Analisis perbandingan ujian-t untuk membuat perhubungan di antara buku yang sedang didengar dengan buku yang lain, jelas menunjukkan terdapat perbezaan yang signifikan. Salah satu impak positif yang diperolehi daripada kajian ini adalah keupayaan kanak-kanak membuat hubung kait antara buku yang dibaca dengan buku yang pernah dibacanya.

Kanak-kanak yang membaca secara berulang-ulang ini telah dapat memahami cerita dan juga mengingati cerita tersebut. Oleh itu, agak mudah bagi kanak-kanak mengaitkan cerita tersebut dengan cerita-cerita lain yang pernah dibacanya. Apabila guru atau sesiapa sahaja membaca bersama kanak-kanak (secara kuat, bergilir, dan berpasangan), kanak-kanak akan membuat hubung kait bahan bacaan dengan pengalaman mereka seperti kehidupan, buku-buku lain, sajak, puisi, televisyen dan filem serta tentang apa yang mereka tahu mengenai pengarang atau topik bahan bacaan tersebut (Smith & Read, 2009). Bagi mencapai matlamat kanak-kanak berupaya membuat hubung kait dengan buku yang pernah dibaca, hubungan buku dan kanak-kanak perlulah diperkukuhkan terlebih dahulu. Galakan berdampanya dengan buku cerita di sekolah dan di rumah akan memberikan suatu ikatan antara kanak-kanak dan buku. Apabila ikatan ini terjalin, kanak-kanak akan lebih mudah memberikan pendapat apabila ditanya tentang buku lain yang pernah dibaca apabila bacaan buku cerita dijalankan.

Kesan Bacaan Berulang Terhadap Keupayaan Membuat Perkaitan antara Pengalaman atau Pengetahuannya dengan Watak dan Peristiwa dalam Buku

Berdasarkan analisis perbandingan ujian-t bagi kesan bacaan berulang terhadap keupayaan kanak-kanak membuat perkaitan antara pengalaman atau pengetahuan dengan watak dan peristiwa dalam buku, kajian ini telah berjaya menunjukkan perbezaan signifikan. Gregory dan Cahill (2010), telah membuktikan bahawa bacaan berulang membantu kanak-kanak mengaitkan pengalaman atau pengetahuannya dengan watak dan peristiwa di dalam buku.

Pendapat ini disokong oleh Reis (2009) yang menyatakan di dalam strategi kefahamannya kanak-kanak membuat perkaitan dengan pengalaman harian mereka dan ini membantu kefahaman terhadap bacaan. Oleh kerana membuat

perkaitan dengan pengalamannya adalah cara kanak-kanak membina kefahaman terhadap pembacaan, guru haruslah memilih bahan bacaan yang berkaitan dengan pengetahuan sedia ada dan pengalaman kanak-kanak agar kanak-kanak dengan mudah dapat memahami bahan bacaan tersebut. Selain daripada sentiasa memberi rangsangan kepada kanak-kanak dengan bertanyakan soalan yang dapat mengaitkan dirinya dan cerita semasa membaca secara kuat. Dengan ini kanak-kanak akan dapat mempelajari cara membuat perkaitan ini semasa membaca secara bersendirian.

IMPLIKASI KAJIAN

Diharap melalui kajian ini, dapat membuktikan betapa pentingnya kaedah bacaan buku cerita secara berulang ini di amalkan dalam kalangan kanak-kanak prasekolah bagi membantu mempertingkatkan tahap kefahaman mereka terhadap bahan bacaan. Kaedah bacaan berulang boleh dijadikan salah satu kaedah mengajar kanak-kanak prasekolah bagi mempertingkatkan kefahaman mereka terhadap bahan bacaan yang dibaca. Selain daripada itu kajian lanjutan juga boleh diperluaskan dengan menguji kesan bacaan berulang terhadap kemahiran fonetik dan kelancaran kanak-kanak prasekolah. terhadap kelancaran pembacaan kanak-kanak prasekolah.

Oleh kerana kefahaman merupakan salah satu fokus dalam tunjang komunikasi prasekolah, penilaian yang berterusan haruslah dilaksanakan agar guru dapat memantau tahap pencapaian kefahaman kanak-kanak. Melalui penilaian yang berterusan ini akan dapat membantu guru menyediakan instruksi pengajaran yang sesuai bagi membangunkan kemahiran kefahaman kanak-kanak prasekolah.

Di samping itu, selain daripada kanak-kanak prasekolah, kajian bacaan berulang ini juga boleh dilaksanakan kepada kanak-kanak prasekolah yang berisiko tinggi mempunyai masalah membaca atau terhadap kanak-kanak yang bermasalah pembelajaran yang menjalani program intervensi. Berkemungkinan kaedah bacaan berulang ini akan dapat membantu mereka menguasai kemahiran kefahaman dan lain-lain kemahiran membaca dengan lebih baik lagi.

KESIMPULAN

Hasil daripada kajian ini jelas menunjukkan kaedah bacaan berulang berkesan meningkatkan kefahaman kanak-kanak prasekolah. Sehubungan dengan itu, adalah wajar dapatan kajian ini diperluaskan kepada guru-guru prasekolah lain agar sama-sama dapat membantu pembacaan kanak-kanak peringkat awal. Ini kerana keupayaan memahami pembacaan peringkat awal bukan sahaja dapat mempertingkatkan keyakinan dan minat kanak-kanak untuk membaca, malah melatih mereka untuk berfikir secara kritis dan kreatif.

RUJUKAN

- Burns, B. (2006). *How to teach balanced reading & writing*. California: Corwin Press Inc.
- Chew, F. P., Mahzan, Zahari, Loh, S. C., & Teh, Y. W. (2008). *Early Childhood Literature Education: Issues And Challenges*. *Masalah Pendidikan* 31 (1): 77-89. <http://myais.fsktm.um.edu.my/7447/> (Diperolehi Julai 2010).
- Cohen, V. L. & Cowen, J. E. (2008). *Literacy for children in an information age: teaching reading, writing, and thinking*. Canada: Thomson Wadsworth.
- Freeland, J.T., Skinner, C.H. & Jackson, B. (2000). Measuring and increasing silent reading comprehension rates: Empiracally validating a repeat reading intervention. *Psychology in the School* Vol. 37 (5):
- Gregory, A.E. & Cahill, M.A. (2010). Kindergartners Can Do It, Too! comprehension strategies for early readers. *The Reading Teacher* 63(3): 515-520.
- International Reading Association & National Association of Young Children (1998), *Overview of Learning to Read and Write: Developmentally Appropriate Practices for Young Children*. <http://www.naeyc.org/about/positions> (Diperolehi Jun 2010).
- Kementerian Pelajaran Malaysia, (2009). *Dokumen Standard Prasekolah* (Draf). Kuala Lumpur: Bahagian Pembangunan Kurikulum.
- Lu-Fang, L. (2010). The impact of the retelling technique on chinese students' english reading comprehension. *Asian TFL Journal* 12(2): 163-192.
- McGee, L.M. & Schickedanz, J.A. (2007). Repeated interactive read-aloud in preschool and kindergarten. *International Reading Association*, 60(8), 742-751.
- Musti-Rao, S., Hawkins, R.O. & Barkley, E.A. (2009). *Effect of repeated reading on the oral reading fluency of urban fourth-grade students: implication for practice*. Cincinnati: Heldref Publications.
- O' Connor, R.E., White, A. & Swanson, M.L. (2007). Repeated reading versus continuous reading: influences on reading fluency and comprehension. *Academic Research Library* 74 (1): 31-46.
- RAND Reading Study Group (2002). *Reading for Understanding: Toward an R and D Program in Reading Comprehension*. Santa Monica, CA: RAND, <http://www.rand.org>. (Diperolehi Julai 2010).
- Rasinski, T.V. (2006). Reading fluency instruction: Moving beyond accuracy, automaticity, and prosody. *The Reading Teacher* 59(7): 704-706.
- Reis, S.M. (2009). *Joyful reading: differentiation and enrichment for successful literacy learning*. New York: John Wiley & Sons, Inc.
- Reutzel, D.R., Robert, B. & Cooter Jr., R.B. (2005). *The essentials of teaching children to read: what every teacher need to know*. New Jersey: Pearson Prentice Hall.
- Smith, J. A. & Read, S. (2009). *Early literacy instruction: teaching readers and writers in today primary classrooms*. New Jersey: Pearson Education, Inc.
- Stout, A. K. (2007). *Observing kindergarten reading comprehension during a read aloud*. Tesis Sarjana yang tidak diterbitkan. University of Alaska Anchorage, Alaska.

- Therrien, W. J. & Hughes, C. (2008). Comparison of repeated reading and question generation on students' reading fluency and comprehension. *A contemporary Journal* 6(1): 1-16.
- Zainiah, M.I. (2009). *Keberkesanan penggunaan buku cerita bergambar yang telah ditetapkan tahap bacaannya terhadap peningkatan tahap bacaan kanak-kanak*. Tesis sarjana yang tidak diterbitkan, Tanjong Malim: Universiti Pendidikan Sultan Idris.